

"Inicialment Alcanar va ser el seu lloc de retir espiritual"

ENTREVISTA A

Anna Teixidor periodista i autora del llibre 'Sense por de morir'

Anna Teixidor és la periodista de TV3 que més coneix el fenomen gihadista i que ha seguit de més de prop els atemptats del 17-A. Enguany ha publicat *Sense por de morir* (Pòrtic). El llibre és un relat dels esdeveniments farcit de detalls de les investigacions i d'entrevistes a l'entorn dels autors dels atacs de Barcelona i Cambrils. Una guia imprescindible per a posar llum a uns fets que encara avui aixequen molts dubtes.

Alcanar: Dani Sainz de Aja

Pregunta: Com es vincula Abdelbaki Es-Satty amb el gihadisme?

Resposta: És difícil dir quan comencen els processos de radicalització perquè són una evolució molt discreta. Per les declaracions dels seus companys de presó, allí catalitza este procés. Quan surt ho fa amb una idea molt clara de què vol fer. Això no vol dir que quan el 2003 vivia a Vilanova i la Geltrú amb Belgacem Bellil (un terrorista imolat a l'Iraq) ja tingués influències.

P: Per què l'anomenes impostor?

R: En les seues relacions socials sempre té una doble cara. A distància curta mostra un discurs pròxim al gihadisme. Fora d'estos cercles, es mostra com una persona oberta. Fins i tot accepta parlar amb el subdirector de seguretat de la presó i els cossos d'intel·ligència espanyols.

P: Va intentar enganyar el CNI?

R: El que podem certificar és que fa el doble joc de fer veure que té una bona relació amb els cossos policials. Un cop surt de la presó, només sa-

bem per un testimoni que el 2016 manté els contactes amb els serveis d'intel·ligència. Però no tinc cap prova que els mantinga el 2017.

P: Abans de conèixer l'imam, els jòvens de Ripoll s'interessen pel gihadisme. En quin moment passen a justificar la violència?

R: Quan el 2014 s'autoproclama el Califat d'Estat Islàmic es crea molta expectació i interès entre molts jòvens d'Europa que se senten interpeHats com a musulmans. Este interès hi és, a Ripoll i, segurament, a les Terres de l'Ebre. La diferència és que al primer trimestre del 2015 arriba Abdelbaki Es-Satty a Ripoll i canalitza les frustracions d'estos jòvens, les intensifica i les conduïx cap a un projecte extremista.

P: Com arriben al xalet de la urbanització Montecarlo d'Alcanar?

R: El 2015 Es-Satty recomana a Youssef Aalla que vaja a treballar a la temporada de la taronja a Benicarló. Quan acaba, ell i Younes Abouyaqoub cerquen per Internet si hi ha alguna casa hipotecada i troben el xalet. D'entrada és un lloc on viuen.

Anna Teixidor al lloc on es va abandonar la furgoneta que va fer els atemptaments a la Rambla. / CEDIDA

S'empadronen a Alcanar i reben ajuts alimentaris. Els explosius els comencen a fer a Ripoll fins al 25 de juliol del 2017, quan ho traslladen tot a Alcanar. Crec que inicialment Alcanar funciona com un lloc de retir espiritual. Un lloc on pensar, llegir, reflexionar, mantenir la discreció... Hi ha alguns corrents religiosos que en donen molta prioritat.

P: Quina relació mantenen amb els contactes que fan a la zona?

R: Uns mesos abans es presenten a la carnisseria de Vinars on treballa Saïd Ben Iazza (processat per l'Audiència Nacional) i comencen una amistat fins al punt que ell els hi deixa documentació i un vehicle per anar a buscar substàncies per a fabricar els explosius. A part, hi ha testimonis que relacionen Es-Satty amb el propietari d'una carnisseria de la

Ràpita, malgrat que ell ho nega a la policia. També és interessant que es trobés la furgoneta de l'imam a la Ràpita, amb uns telèfons mòbils. Ens podem preguntar si la deixava allà per a evitar que poguessin geolocalitzar el xalet d'Alcanar.

P: Planejaven un gran atac coordinat a la Torre Eiffel de París i al Camp Nou i la Sagrada Família de Barcelona. No és una operació massa ambiciosa per a un grup de nois?

R: Encara no sabem exactament qui hi havia al darrere d'este grup que aparentment sembla independent. Els viatges que fan a l'estranger, l'estada d'Es-Satty a Bèlgica, l'ambició dels seus plans... fan que hàgem de qüestionar si realment eren autònoms com la investigació evi-

pot passar que, com a l'11-M, s'acaben coneixent.

P: Què passa entre l'explosió del xalet i l'atropellament de les Rambles perquè tot es precipite?

R: Ells havien previst una gran acció coordinada amb tres grans objectius. Però a les 15 h del 17 d'agost s'assabenten que la casa d'Alcanar ha explotat i a partir d'allà tot és improvisat. Younes Abouyaqoub parla amb el seu germà, llença el mòbil, fa mitja volta i se'n va cap a la Rambla. Els que baixen de Ripoll, recullen Mohammed Hichamy (que seguia Younes en una altra furgoneta) i improvisen l'atac de Cambrils. Va ser tot un despropòsit d'improvisacions.

P: En algun moment hi contribuïx la falta de coordinació policial?

R: Els cossos policials han de fer una reflexió profunda i una autocrítica per a saber què els hi va passar per alt per a no detectar un grup d'una desena de jòvens que estaven patint un procés de radicalització, i que, a més, no hi hagués un intercanvi fluid d'informació entre cossos policials.

P: S'ha avançat en la detecció dels processos de radicalització?

R: Tant la policia com el sistema penitenciari han ajustat els protocols. El que em preocupa és l'àmbit social. Es diu que s'han fet coses però avui dia no sabem quines. No hi ha espais d'assessorament per a pares, germans o amics que es vulguen informar d'estos processos de radicalització.

P: La relació d'Es-Satty amb el CNI és un interrogant sense respondre?

R: Seria molt interessant que el CNI expliqués exactament quina és la relació que va tenir amb Es-Satty, com ja van explicar a la Comissió de Secrets Oficials. Entenc que potser no es pot explicar tot, perquè encara s'hi està treballant, però sí que s'haurien de donar alguns detalls més a l'opinió pública per a no incentivar teories conspiratòries interessades per alguns grups. ■